

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, ako súd správny, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Lacza a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Anity Filovej, v právnej veci žalobcu: PENZIÓN, stavebné družstvo, so sídlom E. Belluša 6752/4, 921 01 Piešťany, IČO: 36 224 057. právne zastúpený: ..., proti žalovanému: Slovenská obchodná inšpekcia. Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom Prievozská 32, 827 99 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0610/99/201 7 zo dňa 06.12.2017. takto

rozhodol:

- I. Správny súd žalobu zamietá.
- II. Správny súd žalovanému právo na náhradu trov konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I. Priebeh administratívneho konania.

1.

Slovenská obchodná inšpekcia. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj, rozhodnutím číslo ET/0108/02/2016-0 zo dňa 03.1 1.2017 uložil žalobcovi pokutu vo výške 16 500 Eur pre porušenie povinnosti:

podnikať v tepelnej energetike len na základe povolenia a v súlade s povolením v zmysle § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že nakoľko pri kontrole vykonanej v dňoch 14.12.2015, 1.3.2016, 10.3.2016, 28.9.2017 a 4.10.2017 bolo u účastníka konania PENZIÓN, stavebné družstvo, Mierová 83, Bratislava, na základe predložených dokladov preukázateľne zistené, že účastník konania nespadá pod ust. § 1 ods. 3 písm. a), b), c), d) zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, teda v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 bol výrobcom tepla podľa § 2 písm. b) zák.č.657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, t. j. osobou ktorá vyrába teplo na účely jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa citovaného zákona, keďže vyrábal a rozvádzal teplo, pričom túto činnosť vykonával v rozpore s § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, nakoľko v zmysle predmetného ustanovenia podnikať v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením, pričom účastník konania uvedeným povolením v čase kontroly nedisponoval;

dodávateľa zabezpečiť 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení pre odberné miesto v zmysle § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, nakoľko pri kontrole vykonanej v dňoch 14.12.2015, 1.3.2016, 10.3.2016, 28.9.2017 a 4.10.2017 bolo u žalobcu preukázateľne zistené, že v období od 1.5.2012 do 12.6.2016 ako dodávateľ tepla t. j. osoba ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi v rozpore s § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov, nezabezpečuje 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení pre odberné miesto.

2.

Z prvostupňového rozhodnutia súd zistil, že prvostupňový správny orgán odôvodnil svoje rozhodnutie tým, že vykonanou kontrolou bolo zistené, že žalobca nespadá pod ust. § 1 ods. 1 písm. a), b), c), d) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, a teda v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 bol výrobcom tepla a zároveň bol aj dodávateľom tepla v zmysle § 2 písm. d) zák.č.657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, podľa ktorého je dodávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi. Správny orgán ďalej poukázal na to, že v preambule zmluvy o výrobe, dodávky a odbere tepla bolo uvedené, že účastník konania t. j. žalobca je vlastníkom nebytového priestoru, ktorý slúži ako kotolňa, ktorá vyrába a dodáva teplo a zároveň aj vlastníkom zariadenia kotolne, ktorá slúži na výrobu a dodávku tepla. V predmetnej zmluve sa poskytovateľ (žalobca) zaväzuje vyrábať a dodávať teplo správcovi tepelnú energiu na ústredné kúrenie a TUV. Teplo sa zaviazal dodávať cez rozvodné zariadenia do odberného miesta jednotlivých majiteľov bytov a nebytových priestorov. Správca bytového priestoru sa zaviazal dodávané teplo prevziať a zaplatiť zaň poskytovateľovi (žalobcovi) cenu v súlade s uzavretou zmluvou. Prvostupňový správny orgán ďalej uviedol, že tvrdenia žalobcu o tom, že sa naňho nevzťahuje povinnosť podľa § 25 ods. 2 písm. c) zák.č.657/2004 Z.z. o tepelnej energetike a to zabezpečiť 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto nebolo možné akceptovať, nakoľko žalobca si musí byť plne vedomý svojej povinnosti Úradu pre reguláciu

sieťových odvetví oznámiť výkon činnosti výrobu tepla a rozvodu tepla, ktorý bude vykonávaný žalobcom v kotolni v bytovom komplexe Malý Dunaj na Kazanskej ulici v Bratislave, ako aj to, že výkon činnosti slúži pre dodávky tepla pre bytové jednotky nachádzajúce sa v tomto bytovom objekte a teplo bude účtované na základe účtovných dokladov na jeho výrobu, pričom účastník konania ku skutočným nákladom účtoval aj ďalšie náklady súvisiace so zabezpečením správy a prevádzky kotolne. Prvostupňový správny orgán ďalej uviedol, že postupné odpredávanie jednotlivých bytov resp. nebytových priestorov do roku 2015 ako aj kotolňa ako súkromné vlastníctvo, na ktoré poukazuje žalobca, nie je skutočnosťou ktorá by zbavovala žalobcu povinnosti dodržiavať zákonom stanovené podmienky týkajúce sa výrobcu tepla podnikateľ v tepelnej energetike len na základe povolenia, ako aj dodávateľa, zabezpečiť si 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení v rozsahu stanovených zákonom. Ďalej prvostupňový správny orgán uviedol, že pokuta bola žalobcovi uložená s prihliadnutím na kontrolné zistenia a to na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby.

3.

Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 12. júla 2016 odvolanie, v ktorom uviedol v podstate rovnaké skutočnosti aké boli uvedené v žalobe.

4.

Žalovaná Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie, so sídlom v Bratislave, ako druhostupňový správny orgán, svojim rozhodnutím č. SK70610/99/2017 zo dňa 06.12.2017, zmenil prvostupňové rozhodnutie tak, že znenie: „ podľa § 35 ods. 1 písm. a) a b) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov pokutu vo výške 16 500 Eur nahradil znením: „...podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov uložil pokutu vo výške 16 500 Eur, ostatná časť výroku vrátane uloženej sankcie zostala bez zmeny.

5.

Odvolací správny orgán k podanému odvolaniu uviedol, že sa plne stotožňuje s argumentáciou ktorú použil prvostupňový správny orgán. Žalobca vo svojom odvolaní zotrval na svojich dôvodoch a argumentáciách, ktorých sa drží naďalej a vo svojom odvolaní voči rozhodnutiu prvostupňového správneho orgánu. Mimo rozsah argumentácie uvedenej prvostupňovým správnym orgánom resp. k upresneniu dôvodov uviedol odvolací orgán to, že k argumentácii účastníka konania týkajúcej sa platnosti výnimiek podľa § 1 ods. 3 písm. c) a d) zákona o tepelnej energetike, na prípad účastníka konania odvolací orgán uvádza, že účastník konania nespadá pod ust. § 1 ods. 3 písm. c) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je výroba tepla v centrálnom zdroji tepla v budove, v ktorej sa spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo ním poverená osoba rozpočíta množstvo vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom a vlastníci bytov a nebytových priestorov neprenajali centrálny zdroj tepla inej osobe, nakoľko zdroj tepla bol vo vlastníctve účastníka konania t. j. žalobcu, ktorý teplo predával správcovi a v dome nebolo zriadené spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Účastník konania taktiež nespadá pod ust. § 1 ods. 3 písm. d) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého predmetom podnikania podľa citovaného zákona nie je výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla, alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla, alebo

za cenu nakupovaného tepla, nakoľko účastník konania do nákladov za výrobu a rozvod tepla zahŕňal nielen nákupnú cenu paliva, ale aj všetky ostatné náklady ktoré boli uvedené v prvostupňovom rozhodnutí podrobne. Odvolací orgán v súvislosti s predloženými usmerneniami Ministerstva hospodárstva poukázal, že tieto argumentácie nie sú validné z dôvodu že žiadosti o stanovisko neobsahovali opis predmetného skutkového stavu, pričom vyjadrenia Ministerstva hospodárstva platia vo všeobecnej rovine a najviac zo všetkého bolo podstatné, že Ministerstvo hospodárstva už vopred pracovalo s navrhnutou hypotézou dožadujúce sa účastníka konania, teda s tým, že účastník konania vykonáva rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nákupného tepla, pričom ako bolo už uvedené vyššie, v tomto rozhodnutí účastník konania vykonával rozvod tepla nielen za nákupné ceny paliva a do tejto ceny si započítal aj ďalšie náklady. Odvolací orgán považuje zistený skutkový stav prvostupňovým správny orgánom za spoľahlivo zistený, pričom rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu považuje za zákonné, bolo zmenené len v časti týkajúcej sa ustanovenia o uložení výšky pokuty, keď sa vypustilo ustanovenie § 35 ods. 1 písm. b) a zostalo len ustanovenie § 35 ods. 1 písm. a) zákona o tepelnej energetike.

II. Rozsah a dôvody správnej žaloby

6. Dňa 22.12.2017 podal na Krajský súd v Trnave žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu žalobu, v ktorej uviedol, že oba správne orgány žalovaný ako odvolací orgán, ako aj prvostupňový správny orgán, založili svoje rozhodnutie na tom, že činnosť žalobcu spadá pod reguláciu zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike a príslušných vykonávacích predpisov. Poukázal na to, že uvedená právna regulácia sa na žalobcu nevzťahuje, nakoľko tento nie je subjektom ktorý by vystupoval ako výrobca resp. subjekt v inom postavení, ktorý by bol sankcionovateľným spôsobom zaviazaný na plnenie vytykajúcich povinností uvedených v napadnutom rozhodnutí. V tejto súvislosti dal do pozornosti ust. § 1 ods. 3 písm. c), d) zákona č.657/2004 Z.z. o tepelnej energetike. Poukázal ďalej na to, že žalobca bol stavebníkom bytového domu polyfunkčnej budovy ..., teda bol prvým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytom dome, okrem iného aj nebytového priestoru č. ... na prízemí, kde sa nachádzajú zariadenia slúžiace na výrobu tepla - vybavenie kotolne. Žalobca si splnil svoju povinnosť oznámiť Úradu pre reguláciu sieťových odvetví podstatné skutočnosti oznámením zo dňa 29.4.2012 a zároveň zabezpečil aj overenie hospodárnosti prevádzky sústav tepelných zariadení. Ďalej poukázal na to, že po kolaudácii v r. 2012 bol kotolňa v skúšobnej prevádzke, nakoľko v budove nikto nebýval a k postupnému odpredávaniu bytov a nebytových priestorov dochádzalo postupne až do r.2015. Poukázal aj na to, že teplo bolo vyrábané v centrálnom zdroji tepla v polyfunkčnej budove a vlastníkom nebytového priestoru ako aj zariadení kotolne bol žalobca ako jeden z vlastníkov, teda nedošlo k neprenajatiu centrálného zdroja tepla tretej osobe a teplo bolo poskytované za nákupné ceny - boli fakturované len prevádzkové náklady, nie odmena alebo iné náklady ktoré by súviseli s prevádzkovými nákladmi. Žalobca ďalej uviedol, že nakoľko mal zdroj tepla v budove, ktorá bola v jeho výlučnom vlastníctve, následne ním poverená osoba rozpočítavala množstvo vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom. Za tým účelom žalobca uzavrel zmluvu so správcom bytového domu, ktorý plnil uvedenú funkciu. Poukázal na to, že žalobca poskytol úžitky zo svojho výlučného vlastníctva pre celý bytový dom. Podľa jeho názoru ustanovenie § 1 ods. 3 písm. d) citovaného zákona spočíva v tom, že pokiaľ pri výrobe tepla, výrobe tepla a rozvoze tepla alebo rozvoze tepla pre iné osoby nedochádza k zisku resp. k obohateniu osoby, ktorá

uvedené činnosti zabezpečuje, nejde a nemôže ísť o predmet podnikania podľa zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike. Preto zotráva na názore, že žalobca nevykonával podnikanie, nakoľko vo vystavených faktúrach na základe zmluvy uzavretej so správcom budovy boli obsiahnuté položky zabezpečujúce produkciu tepla (nákup tepla a pod.) a zabezpečujúcu správu kotolne (náklady súvisiace so správou kotolne nevyhnutné na zabezpečenie jej prevádzky), jednalo sa len o nevyhnutné náklady, ktoré neobsahovali odmenu, ani žiadnu inú položku spôsobujúcu obohatenie žalobcu a nadobudnutie zisku z tejto činnosti, preto uvedené nemožno považovať za podnikanie. Ďalej žalobca poukázal na ust. § 2 písm. a), b), d), i) zákona č. 657/2004 Z.z., pričom s prihliadnutím na tieto ustanovenia, žalobcu nebolo možné definovať ako dodávateľa, ani ako výrobcu tepla, nakoľko túto činnosť, teda predaj tepla môže v zmysle ust. § 2 písm. b) zák.č.657/2004 Z.z. o tepelnej energetike vykonávať iba osoba, ktorá vyrába teplo na účely jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa citovaného zákona. Žalobca však konal len ako vlastník kotolne a zariadenia kotolne, ktorý úžitky svojho vlastníctva poskytol do užívania aj ostatným vlastníkom nehnuteľnosti v budove. Ďalej žalobca poukázal, že žalovaný nevzal do úvahy stanoviská Ministerstva hospodárstva SR, ktoré si vyžiadal žalobca k tomuto prípadu. Žalobca uviedol, že vzhľadom na tieto skutočnosti, žalovaný nezohľadnil pri vyhodnocovaní skutkového stavu, jeho posudzovaní, aplikovanie právnych noriem a následne vydanie rozhodnutia skutočnosti, ktoré uvádzal žalobca a na základe zistení nedostačujúcim na riadne posúdenie vec nesprávne posúdil, teda v konečnom dôsledku vydal nezákonné rozhodnutie. Žalobca namieta, že druhostupňové rozhodnutie bolo doručené len JUDr. .... ktorý však zastupoval žalobcu len pred prvostupňovým správny orgánom a teda druhostupňové rozhodnutie malo byť doručené priamo žalobcovi.

111. Vyjadrenie žalovaného, replika žalobcu, duplika žalovaného

7.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 26.1.2018 uviedol, že podľa jeho názoru napadnuté rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu, pričom žalovaný v danom prípade postupoval aj v súlade s Ústavou SR, zásadami správneho konania, vysporiadal sa so všetkými námietkami ktoré vzniesol žalovaný v rámci správneho konania. Žalovaný ďalej uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu, ktorý tvrdí, že žalovaný sa pri uplatňovaní ust. § 1 ods. 3 písm. c), d) správal príliš formalistický, pričom neprihliadal na zámer zákonodarcu, žalovaný v tomto smere uviedol, že naopak zohľadnil účel ust. § 1 ods. 2 a ods. 3 citovaného zákona, pričom zákonodarca jednoznačne určil pravidlá pre posudzovanie či konanie určitého subjektu je možné alebo nie je možné považovať za podnikanie v energetike. Žalovaný ďalej uviedol, že stanoviská, resp. usmernenie ktoré predložil žalobca a ide o stanoviská Ministerstva hospodárstva SR nespochybňuje, súhlasí s ich obsahom, avšak predmetné usmernenia nie sú pre zistený skutkový stav aplikovateľné, nakoľko reálne zistený skutkový stav týkajúci sa žalobcu a premisia v podanej žiadosti o stanovisko predkladané na Ministerstvo hospodárstva boli vo svojej podstate rozdielnymi skutočnosťami.

8.

Žalobca k vyjadreniu žalovaného k žalobe podal dňa 12.11.2018 písomnú repliku, v ktorej podstate zopakoval všetky dôvody ktoré uviedol v žalobe. Do pozornosti dal opätovne

14S/82/2017

to, že žalobca akceptoval výrobu tepla v centrálnom zdroji tepla v budove, ktorý bol v rozhodnom čase v jeho výlučnom vlastníctve a to v prospech všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v uvedenom bytovom dome a následne v zmysle uzavretej zmluvy so správcom bytového domu dochádzalo k rozpočítaniu množstva vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom, teda jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov, pričom žalobca poskytoval úžitky zo svojho výlučného vlastníctva pre celý bytový dom. Pri tomto nedochádzalo u žalobcu k zisku, resp. k obohateniu a teda túto činnosť žalobcu nie je možné kvalifikovať ako podnikanie v oblasti energetiky. Ďalej žalobca v replike uviedol, že nakoľko nie je výrobcom, ani dodávateľom tepla, nevzťahujú sa na neho ani povinnosti uvedené v § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike. Rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu ako aj žalovaného považuje za nezákonné, nakoľko žalovaný pri posudzovaní skutkového stavu nevzal do úvahy skutočnosti rozhodujúce pre zistenie postavenia žalobcu a následne preto došlo k aplikácii nesprávnych právnych noriem na daný skutkový stav. Žalobca nie je podnikateľom v tepelnej energetike a ním vykonávané činnosti v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 treba posudzovať v zmysle § 1 ods. 3 písm. c), d) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike.

9.

Žalovaný dupliku nezaslal.

IV. Relevantná právna úprava

10.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 657/2004 Z.z.

Podnikať v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením.

Podľa § 1 ods. 3 písm. a), b), c), d) zákona č. 657/2004 Z.z.

(3) Predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je

a) výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre vlastné využitie,

b) výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla vykonávané právnickými osobami, ktoré vznikli podľa osobitného predpisu, 1)

c) výroba tepla v centrálnom zdroji tepla v budove, v ktorej spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome la) alebo ním poverená osoba rozpočítava množstvo vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom a vlastníci bytov a nebytových priestorov neprenajali centrálny zdroj tepla inej osobe,

d) výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla.

Podľa § 2 písm. b) zákona č. 657/2004 Z.z.

b) výrobcom tepla fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá vyrába teplo na účel jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa tohto zákona.

Podľa § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z.

(2) Dodávateľ je povinný

14S/82/2017

c) zabezpečiť jedenkrát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto; overenie hospodárnosti prevádzky zariadenia na výrobu tepla, ktoré využíva tuhé alebo kvapalné fosílné palivá, zabezpečiť jedenkrát za dva roky; ak dôjde k podstatnej zmene technických parametrov, inštalovaného výkonu, skutočného odberu alebo organizácie prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto, je dodávateľ povinný zabezpečiť overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto najneskôr do 12 mesiacov od vykonanej zmeny.

Podľa § 35 ods. 1 písm. a) zákona č. 657/2004 Z.z.

(1) Inšpekcia uloží pokutu

a) od 16 500 eur do 33 000 eur fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá podniká v tepelnej energetike bez povolenia alebo v rozpore s vydaným povolením alebo ktorá uskutoční výstavbu sústavy tepelných zariadení bez vydaného osvedčenia podľa § 12 ods. 1.

V. Konanie na správnom súde, právne posúdenie veci správnym súdom

11.

Správny súd po oboznámení sa s obsahom súdneho administratívneho spisu žalovaného orgánu verejnej správy preskúmal v rozsahu uplatnených žalobných bodov (§ 134 ods. 1 SSP) napadnuté rozhodnutie ako i priebeh administratívneho konania predchádzajúceho jeho vydaniu, vychádzajúc zo stavu ktorý existoval v čase vydania rozhodnutia (§ 135 ods. 1 SSP). za splnenia procesných podmienok, keď účastníci konania nepožiadali o nariadenie pojednávania a správny súd nepovažoval nariadenie pojednávania za potrebné, postupoval podľa § 107 ods. 2 SSP v spojení s § 137 ods. 4 SSP a vec prejednal bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle súdu a dospel k záveru, že správna žaloba nie je dôvodná.

12.

Správny súd uznesením sp.zn.14S/82/2017 návrh žalobcu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe zamietol dňa 21. februára 2018.

13.

Preskúmaním spisového materiálu správny súd zistil, že Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej v dňoch 14.12.2015, 01.03.2016, 10.03.2016 a 28.09.2017 u účastníka konania - Mierová 83, Bratislava, zistené, že žalobca - účastník konania je vlastníkom nebytového priestoru č. .... V nebytovom priestore je umiestnené zariadenie plynovej kotolne, ktorá slúži na výrobu a dodávku tepla pre správcu bytov a nebytových priestorov - 1. správcovské družstvo, E. Belluša 4/6752, Piešťany, na základe Zmluvy o výrobe, dodávke a odbere tepla zo dňa 01.06.2012.

14.

Vykonanou kontrolou bolo zistené, že pre obdobie od 01.01.2015 bol účastník konania dodávateľom podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého je dodávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi, a ktorý ako právnická osoba vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona o tepelnej energetike, t. j. výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla a dodáva teplo odberateľovi na základe „Zmluvy o výrobe, dodávke a odbere tepla“. Zmluva podľa Článku V. Záverečné ustanovenia nadobudla účinnosť dňa 01.06.2012. Účastník konania v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona o tepelnej energetike oznámil Úradu pre reguláciu sieťových odvetví začiatok výkonu činnosti listom zo dňa 29.04.2012. Overenie hospodárnosti prevádzky sústav tepelných zariadení účastník konania zabezpečil až dňa 13.06.2016 na základe Protokolu o overení hospodárnosti prevádzky tepelných zariadení, evidenčné číslo 102-2505-2016. vydaným Slovenskou inovačnou a energetickou agentúrou, regionálna pobočka Banská Bystrica dňa zo 13.06.2016.

15.

V súvislosti s vykonanou kontrolou na základe predložených dokladov bolo preukázateľne zistené, že účastník konania v období od 01.05.2012 do 12.06.2016 ako dodávateľ tepla, v rozpore s § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike, nezabezpečil jedenkrát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto v bytovom komplexe ... .

Uvedeným konaním účastník konania porušil § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého je dodávateľ tepla povinný zabezpečiť jedenkrát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto.

16.

Na základe zisteného skutkového stavu bolo dňa 23.06.2016 vydané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty vo výške 1.650,- € pre porušenie § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike.

17.

Protí rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania - žalobca odvolanie, v ktorom namietal zistený skutkový stav, pričom uviedol, že v zmysle § 1 ods. 3 písm. d) zákona o tepelnej energetike vykonáva činnosť: výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla. V zmysle predmetného ustanovenia zákona mal žalobca za to, že z jeho strany nejde o dodávateľskú činnosť, nakoľko iba zabezpečuje rozvod tepla pre iné osoby, a teda nie je dodávateľom, a to ani v zmysle ust. § 2 písm. d) cit. zákona, podľa ktorého dodávateľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi, pričom predmetnú oznamovaciu povinnosť si žalobca splnil oznámením začiatku výkonu činnosti Úradu pre reguláciu sieťových odvetví zo dňa 29.04.2012. Žalobca uviedol, že na to, aby určitý subjekt mohol byť v zmysle cit. zákona označený ako dodávateľ, musel by teplo aj fyzicky dodávať, pričom

dodávka tepla je v zmysle ust. § 2 písm. i) cit. zákona definovaná medzi základnými pojmami ako „predaj tepla na vykurovanie, predaj tepla na prípravu teplej úžitkovej vody, predaj tepla v teplej úžitkovej vode, predaj tepla na výrobu chladu alebo predaj tepla na iné využitie.“ V zmysle predmetného ustanovenia zákona žalobcu nemožno definovať ani ako dodávateľa ani ako predávajúceho, nakoľko uvedenú činnosť (teda predaj tepla) môže v zmysle ust. § 2 písm.

b) zákona o tepelnej energetike vykonávať iba fyzická, alebo právnická osoba, ktorá vyrába teplo na účel jeho predaja, a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa citovaného zákona. Žalobca tvrdil, že zo strany Inšpektorátu SOI nedošlo k zisteniu všetkých skutočností objektívnym spôsobom, nakoľko z odôvodnení rozhodnutia nevyplýva, akým spôsobom sa správny orgán vysporiadal s výkladom, o ktoré žalobca požiadal Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky, a ktorý bol správne orgánu predložený vo vyjadrení Odvolateľa zo dňa 03.06.2016. pričom žalobcovi z predmetného usmernenia vyplynula skutočnosť, že žalobca je odberateľom, a nie dodávateľom, tak ako sa uvádza v odôvodnení rozhodnutia správneho orgánu. Žalobca ďalej uviedol, že argumentácia správneho orgánu v odôvodnení svojho rozhodnutia nebola správna, nakoľko rozhodujúcim faktorom nie je to, ako je predmetná zmluva pomenovaná, ale jej obsah a objektívna skutočnosť, že akú činnosť žalobca v skutočnosti vykonáva.

18.

Prvostupňový správny orgán o odvolaní nerozhodol a tak ho v zmysle § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) listom zo dňa 26.07.2016 predložil spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu. Tomu bol spisový materiál spolu s odvolaním doručený dňa 28.07.2016.

19.

Žalovaný preskúmal napadnuté rozhodnutie čo do výrokovej časti rozhodnutia, i čo do jeho odôvodnenia v úzkej súvislosti s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvody na jeho zrušenie a vrátenie na nové prejednanie a rozhodnutie veci. Žalovaný bol toho názoru, že správny orgán na prvom stupni sčasti správne zistil skutkový stav veci, a tento správne právne posúdil, avšak neposúdil všetky dôkazy jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti. Prvostupňový správny orgán totiž nesprávne vymedzil postavenie účastníka konania len ako dodávateľa podľa § 2 písm. d) zákona o energetike. Žalovaný mal však podľa predložených podkladov a zo skutočností známych správne orgánu z úradnej činnosti za preukázané, že žalobca vystupoval v zmysle § 2 písm. b) zákona o energetike aj v pozícii výrobcu tepla, ktorý vyrába teplo na účel jeho predaja a ktorý je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa tohto zákona. V danom prípade bol teda žalobca dodávateľom, ktorý je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa naň vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi a zároveň výrobcom tepla, ktorý vyrába teplo na účel jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa tohto zákona. Žalovaný vzhliadol ako ku skutočnosti spornej k ust. § 1 ods. 3 písm. d) zákona o energetike. Žalobca v rámci správneho konania tvrdil, že sa na neho vzťahuje uvedená výnimka, pričom však žalovaný nesúhlasil s takouto argumentáciou žalobcu. Žalovaný nesúhlasil z dôvodu, že na základe skutočností známej mu z úradnej činnosti, konkrétne z faktúry č. 10450055 zo dňa 31.01.2015 vystavenej dodávateľom: PENZIÓN, stavebné družstvo pre odberateľa: 1. správcovské družstvo, z rozhodnutia Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Trnave pre Trnavský kraj. č. ET/0597/02/2015 zo dňa 14.03.2016 vyplývala skutočnosť, že dodávateľ PENZIÓN, stavebné

družstvo fakturoval odberateľovi 1. správcovskému družstvu aj ďalšie položky, nielen položky za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona o energetike, ktoré sú vyňaté spod pôsobnosti zákona o energetike, a ktoré sa nepovažujú za podnikanie. Z uvedených súvislostí mal žalovaný za to, že I. stupňový správny orgán uvedené skutočnosti pri rozhodovaní a následnom uložení pokuty žalobcovi nezobral v úvahu a nevysporiadal sa s nimi. Platí totiž, že na základe ust. § 35 ods. 1 písm. a) zákona o energetike sa považuje za výrobcu aj fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá podniká v tepelnej energetike bez povolenia alebo v rozpore s vydaným povolením alebo ktorá uskutoční výstavbu sústavy tepelných zariadení bez vydaného osvedčenia podľa § 12 ods. 1 cit. zákona.

20.

Zároveň žalovaný poukázal na nedostatočne určitý a presný výrok prvostupňového rozhodnutia, nakoľko prvostupňový správny orgán neuviedol, za aké kontrolované obdobie bol žalobca postihovaný, pričom uvedená skutočnosť nevyplývala ani z odôvodnenia rozhodnutia.

21.

Z vyššie uvedených dôvodov preto žalovaný uviedol, že správny orgán na prvom stupni v novom konaní presne zistí a špecifikuje postavenie žalobcu v danej právnej veci s uvedením príslušného ustanovenia zákona aj s jeho citáciou, upraví výrok rozhodnutia takým spôsobom, aby z neho bolo jednoznačne určiteľné, za čo konkrétne bol žalobca postihovaný, pri zistení rôznych porušení povinností určí výšku pokuty na základe použitia tzv. absorpčnej zásady, t. j. v prípade zistenia viacerých správnych deliktov uloží prvostupňový správny orgán pokutu v minimálnej výške za najzávažnejší z nich a dôkladne odôvodní výšku uloženej sankcie sledujúc jednotlivé kritériá pre jej určenie, ktorými sú najmä závažnosť, spôsob, čas trvania, mieru zavinenia a možné následky porušenia povinností.

22.

Opätovným preskúmaním veci a vykonaním novej kontroly dňa 04.10.2017 a na základe predchádzajúcich kontrol vykonaných v dňoch 14.12.2015, 01.03.2016, 10.03.2016, 28.09.2017 bolo inšpektormi SOI u účastníka konania - žalobcu - Mierová 83. Bratislava, zistené, že účastník konania je vlastníkom nebytového priestoru č. ... V nebytovom priestore je umiestnené zariadenie plynovej kotolne, ktorá slúži na výrobu a dodávku tepla pre správcu bytov a nebytových priestorov - 1. správcovské družstvo, E. Belluša 4/6752, Piešťany, na základe Zmluvy o výrobe, dodávke a odbere tepla zo dňa 01.06.2012. V predmetnej zmluve je v Článku II. Cena tepla ods. 2 uvedené, že na výrobu a dodávku tepla uvedené v bode 1 tohto článku predstavujú skutočne vynaložené náklady spojené s prevádzkou a výrobou tepla ako:

- spotreba plynu,
- spotreba vody,
- spotreba elektrickej energie,
- odpis nehnuteľnosti,

- odpis technológie.
- náklady kotolníka.
- náklady na pravidelné zákonné revízie a prehliadky technologických zariadení kotolne,
- poplatky za správu.
- poistenie, opravy technologických zariadení a iné náklady súvisiace s prevádzkou kotolní.
- daň z nehnuteľnosti a iné náklady súvisiace s prevádzkou kotolní.

23.

V predmetnej zmluve v Článku II, Cena tepla ods. 3 je uvedené: „Cena tepla sa hradí za príslušné zúčtovacie obdobie, ktorým sa rozumie kalendárny rok.“

24.

Vo faktúrach č. 10230073, č. 10340053 a č. 10450055. vystavených účastníkom konania pre odberateľa 1. správcovské družstvo, E. Belluša 4/6752, Piešťany, sú okrem položiek „Spotreba plynu“ za príslušné zúčtovacie obdobie fakturované aj nasledujúce položky:

- Obsluha kotolne,
- Odpisové náklady ...,
- Odpisové náklady ...,
- Spotreba elektriny,
- Prekontrolovanie komína, dymovodov,
- Platby za služby nebytového priestoru,
- Pravidelný servis plynových kotlov,
- Daň z nehnuteľnosti,
- Výmena zapalovacej elektródy,
- Výmena elektród na kotly K2,
- ZŠE 3110007779,
- Náklady na služby spojené s užívaním kotolne.
- Magna - vyúčtovanie.

25.

Vykonanou kontrolou bolo zistené, že pre obdobie od 01.05.2012 do 31.12.2014 účastník konania nespadá pod ustanovenia § 1 ods. 3 písm. a) zákona Č. 657/2004 Z. z. o tepelnej energetike v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o tepelnej energetike“), v zmysle ktorého predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre vlastné využitie, nakoľko účastník konania vyrobené teplo predával na základe Zmluvy o výrobe, dodávke a odbere tepla 1. správcovskému družstvu, E. Belluša 4/6752. Piešťany (ďalej len „správca“), čiže nevyrábala teplo pre vlastné využitie.

26.

Vykonanou kontrolou bolo tiež zistené, že pre obdobie od 01.05.2012 do 31.12.2014 účastník konania nespadá pod ustanovenia § 1 ods. 3 písm. b) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla vykonávané právnickými osobami, ktoré vznikli podľa

osobitného predpisu, nakoľko účastník konania nebol a nie je subjektom verejnej správy a ani neziskovou organizáciou.

27.

Ďalej bolo zároveň zistené, že pre obdobie od 01.05.2012 do 31.12.2014 účastník konania nespadá pod ustanovenia § 1 ods. 3 písm. c) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je výroba tepla v centrálnom zdroji tepla v budove, v ktorej spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo ním poverená osoba rozpočítava množstvo vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom a vlastníci bytov a nebytových priestorov neprenajali centrálny zdroj tepla inej osobe, nakoľko zdroj tepla bol vo vlastníctve účastníka konania, ktorý teplo predával správcovi a v dome nebolo zriadené spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov.

28.

Vykonanou kontrolou bolo taktiež zistené, že pre obdobie od 01.05.2012 do 31.12.2014 účastník konania nespadá pod ustanovenia § 1 ods. 3 písm. d) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla, nakoľko účastník konania do nákladov za výrobu a rozvod tepla zahŕňal nielen nákupnú cenu paliva, ale aj všetky ostatné náklady, tak ako sú uvedené vyššie.

29.

V súvislosti s vykonanou kontrolou na základe predložených dokladov bolo preukázateľne zistené, že účastník konania nespadá pod ustanovenia § 1 ods. 3 písm. a), b), c) , a d) zákona o tepelnej energetike, a teda v období od 01.05.2012 do 31.12.2014 bol výrobcom tepla podľa § 2 písm. b) zákona o tepelnej energetike, t. j. osobou, ktorá vyrába teplo na účel jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa cit. zákona, keďže vyrábal a rozvádzal teplo, pričom túto činnosť vykonával v rozpore s § 5 ods. 1 zákona o tepelnej energetike, nakoľko v zmysle predmetného ustanovenia podnikateľ v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením, pričom účastník konania uvedeným povolením v čase kontroly nedisponoval.

30.

Uvedeným konaním účastník konania porušil § 5 ods. 1 zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého podnikateľ v tepelnej energetike možno len na základe povolenia a v súlade s povolením.

31.

Vykonanou kontrolou bolo zistené, že účastník konania pre obdobie od 01.05.2012 do 31.12.2014 bol výrobcom tepla, nakoľko spĺňal definíciu § 1 ods. 2 zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého predmetom podnikania podľa tohto zákona je výroba tepla, výroba a rozvod tepla alebo rozvod tepla, keďže vyrábal a rozvádzal teplo a zároveň aj bol dodávateľom v zmysle § 2 písm. d) zákona o tepelnej energetike, podľa ktorého je dodávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi.

32.

Vykonanou kontrolou bolo taktiež zistené, že pre obdobie od 01.01.2015 bol účastník konania dodávateľom podľa ustanovenia § 2 písm. d) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého je dodávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla, výrobu tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi, a ktorý ako právnická osoba vykonáva činnosť podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona o tepelnej energetike, t. j. výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla pre iné osoby za nákupné ceny paliva na výrobu tepla alebo za cenu nakupovaného tepla“ a dodáva teplo odberateľovi na základe „Zmluvy o výrobe, dodávke a odbere tepla“. Zmluva podľa Článku V. Záverečné ustanovenia nadobudla účinnosť dňa 01.06.2012. Účastník konania v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 zákona o tepelnej energetike oznámil Úradu pre reguláciu sieťových odvetví začiatok výkonu činnosti listom zo dňa 29.04.2012. Overenie hospodárnosti prevádzky sústav tepelných zariadení účastník konania zabezpečil až dňa 13.06.2016 na základe Protokolu o overení hospodárnosti prevádzky tepelných zariadení, evidenčné číslo 102-2505-2016. vydaným Slovenskou inovačnou a energetickou agentúrou, regionálna pobočka Banská Bystrica dňa zo 13.06.2016.

33.

V súvislosti s vykonanou kontrolou na základe predložených dokladov bolo preukázateľne zistené, že účastník konania v období od 01.05.2012 do 12.06.2016 ako dodávateľ tepla, v rozpore s § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike, nezabezpečil jedenkrát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto v bytovom komplexe Malý Dunaj na Kazanskej ulici č. 1B, Bratislava - Podunajské Biskupice.

34.

Uvedeným konaním účastník konania porušil § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike, v zmysle ktorého je dodávateľ tepla povinný zabezpečiť jedenkrát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto.

35.

Na základe zisteného skutkového stavu bolo dňa 03.11.2017 vydané rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa o uložení pokuty vo výške 16.500,- € pre porušenie § 5 ods. 1 a § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike.

36.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania - žalobca odvolanie, v ktorom uviedol, že oproti predošlému rozhodnutiu zo dňa 23.06.2016 správny orgán nesprávne vyhodnotil odvolateľa ako dodávateľa a aj výrobcu tepla, preto rozhodnutie správneho orgánu bolo rozšírené okrem porušenia § 25 ods. 2 písm. c) aj na § 5 ods. 1 zákona o tepelnej energetike. Žalobca však považoval za potrebné poukázať na nasledovné skutočnosti: žalobca bol stavebníkom bytového domu - polyfunkčnej budovy na Kazanskej ulici v Bratislave, teda bol prvým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, okrem iného aj nebytového priestoru č. ....

V uvedenom nebytovom priestore sa nachádzajú zariadenia slúžiace na výrobu tepla - vybavenie kotolne. Žalobca vykonal svoju oznamovaciu povinnosť voči Úradu pre reguláciu sieťových odvetví dňa 29.04.2012 a zároveň zabezpečil aj overenie hospodárnosti prevádzky sústav tepelných zariadení. Konštatoval, že v období až do roku 2015 dochádzalo k odpredávaniu nehnuteľností v polyfunkčnej budove, pričom kotolňa bola v skúšobnej prevádzke (nakoľko v budove nikto nebýval). Ďalej poukázal na ust. § 1 ods. 3 písm. c) a d) zákona o tepelnej energetike. Žalobca bol toho názoru, že obe ustanovenia sa vzťahujú na situáciu žalobcu, nakoľko teplo bolo vyrábané v centrálnom zdroji tepla v polyfunkčnej budove, pričom dochádzalo k rozpočítavaniu množstva vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom (jednotlivým vlastníkom bytov a nebytových priestorov v polyfunkčnej budove), pričom vlastníkom kotolne a zariadení bol odvolateľ ako jeden z vlastníkov bytov a nebytových priestorov a nedošlo k prenajatiu centrálného zdroja tepla tretej osobe a zároveň zotrval na názore, že teplo bolo poskytované za nákupné ceny, t. j. boli fakturované len prevádzkové náklady, nie odmena alebo iné náklady, ktoré by nesúviseli s prevádzkovými nákladmi. Vzhľadom na uvedené konštatoval, že činnosť ktorú vykonával, nebola za žiadnych okolností predmetom podnikania, preto nemohlo dôjsť k porušeniu § 5 ods. 1 zákona o tepelnej energetike.

37.

Je pravdou, že medzi žalobcom ako vlastníkom a správcom budovy bola uzavretá zmluva, na základe ktorej udelil žalobca ako oprávnený subjekt povolenie na rozvod tepla do ostatných priestorov bytového domu a boli za uvedené plnenia vystavené faktúry. Uvedené však podľa žalobcu nemení nič na tom, že sa jednalo o výlučné (súkromné) vlastníctvo kotolne jedným subjektom - žalobcom, ktorý úžitky tohto vlastníctva poskytol na využívanie pre celý bytový dom (rozvod tepla do bytového domu). Zotrval však na názore, že vo vystavených faktúrach na základe zmluvy o výrobe, dodávke a odbere tepla boli obsiahnuté položky zabezpečujúce produkciu tepla (nákup paliva a pod.) ako aj na zabezpečenie správy kotolne (náklady súvisiace so správou kotolne nevyhnutnej na zabezpečenie jej prevádzky). Tieto náklady však považoval za náklady nevyhnutné na zabezpečenie chodu kotolne, nie ako obohatenie vlastníka kotolne, preto jeho činnosť nemožno považovať za podnikanie (pri podnikaní by musela byť okrem iného splnená aj požiadavka „za účelom zisku“, pričom z uvedenej činnosti zisk neplynul). V zmysle cit. ust. § 2 ods. 1 Obchodného zákonníka je podnikaním len taká činnosť, ktorú vykonáva podnikateľ, a zároveň kumulatívne spĺňa všetky znaky, ktoré požaduje zákon. Žalobca argumentoval, že podnikanie v tepelnej energetike nemá zapísané medzi predmety podnikania. Žalobca taktiež uviedol, že podnikanie sa vykonáva za účelom zisku, ktoré však neplatí pre jeho prípad, nakoľko žalobca nemal z uvedenej činnosti žiaden zisk a ani nekonal s tým cieľom a za tým účelom, pričom došlo len k úhrade účelne vynaložených nákladov, ktoré boli nevyhnutné na zabezpečenie chodu kotolne a z nej plynúceho úžitku pre bytový dom. Žalobca mal za to, že pokiaľ nie sú naplnené všetky znaky, nie je túto činnosť možné považovať za podnikanie, a to ani podľa osobitného zákona (zákon o tepelnej energetike, na základe ktorého má byť podľa prezentovaného názoru správneho orgánu v napadnutom rozhodnutí účastník konania osobou podnikajúcou v tepelnej energetike). Žalobca mal za to, že aby mohol určitý subjekt v zmysle zákona o tepelnej energetike označený ako výrobca a dodávateľ, musel by teplo aj fyzicky vyrábať a dodávať, k čomu citoval aj § 2 písm. a), b), d) a i) zákona o tepelnej energetike. Podľa žalobcu ho teda nebolo možné definovať ako dodávateľa ani ako výrobcu, nakoľko túto činnosť (teda predaj tepla) môže v zmysle ust. § 2 písm. b) zákona o tepelnej energetike vykonávať iba fyzická.

alebo právnická osoba, ktorá vyrába teplo na účel jeho predaja, a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa citovaného zákona.

38.

Žalobca poukazoval na prílohy svojich vyjadrení, konkrétne na usmernenia vydané Ministerstvom hospodárstva k niektorým ustanoveniam zákona o tepelnej energetike. Podľa žalobcu z obsahu týchto vyjadrení vyplývali skutočnosti podstatné pre prehodnotenie výsledkov napadnutého rozhodnutia, ako aj skutočnosti podporujúce tvrdenia žalobcu vo všetkých doterajších vyjadreniach, pričom z nich aj citoval. Na základe uvedeného preto žalobca konštatoval, že nemohlo dôjsť k porušeniu povinnosti podľa § 25 ods. 2 písm. c) zákona o tepelnej energetike, nakoľko splnenie uvedenej povinnosti sa nespája so statusom žalobcu. Okrajovo poukazoval na skutočnosť, že účastník konania s takýmto potvrdením o overení hospodárnosti prevádzky disponoval.

39.

Žalobca na základe vyššie uvedených skutočností a zákonných ustanovení žiadal žalovaného o preskúmanie rozhodnutia v celom rozsahu a o zmenu rozhodnutia tak, že skonštatuje, že žalobca neporušil žiadne svoje zákonné povinnosti alebo o zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci prvostupňovému správneému orgánu, ktorý ho vydal, na nové prejednanie a opätovné rozhodnutie.

Prvostupňový správny orgán o odvolaní nerozhodol a tak ho v zmysle § 57 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len správny poriadok) listom zo dňa 29.11.2017 predložil spolu so spisovým materiálom odvolaciemu orgánu. Tomu bol spisový materiál spolu s odvolaním doručený dňa 28.07.2016.

40.

Žalovaný preskúmal napadnuté rozhodnutie čo do výrokovej časti rozhodnutia, i čo do jeho odôvodnenia v úzkej súvislosti s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, pričom zistil dôvody na jeho zmenu, nakoľko prvostupňový správny orgán uviedol vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia nesprávne označenie ustanovení § 35 ods. 1 písm. a) a b) zákona o tepelnej energetike, podľa ktorých prvostupňový správny orgán uložil účastníkovi konania pokutu. Správne označenie ustanovenia, podľa ktorého prvostupňový správny orgán mal žalobcovi uložiť pokutu, bolo v súlade aj s jeho odôvodnením v časti o použití tzv. absorpčnej zásady len § 35 ods. 1 písm. a) zákona o tepelnej energetike, pričom túto zmenu vykonal sám žalovaný. Skutkový stav vo vzťahu k zisteným porušeniam bol uvedený správne. Uvedená oprava preto nemala žiadny vplyv na právne účinky napadnutého rozhodnutia a nebola ani dôvodom pre prehodnotenie výšky uloženej pokuty. Dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia žalovaný nezistil.

41.

K jednotlivým námietkam žalobcu správny súd uvádza:

Podľa ustanovenia § 1 ods. 3 písm. c) zákona o tepelnej energetike, predmetom podnikania podľa tohto zákona nie je výroba tepla v centrálnom zdroji tepla v budove, v ktorej spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome alebo ním poverená osoba rozpočítala množstvo vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom a vlastníci bytov a nebytových priestorov neprenajali centrálny zdroj tepla inej osobe. Tu poukazuje správny súd rovnako ako žalovaný, že v budove, v ktorej sa nachádza kotolňa, ktorej vlastníkom je

žalobca, nebolo zriadené spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov a toto spoločenstvo nemohlo preto poveriť inú osobu rozpočítaním množstva vyrobeného tepla konečným spotrebiteľom. Z uvedeného dôvodu nespĺňa žalobca podmienky uvedené vo vyššie uvedenom ustanovení a žalobcu treba pokladať za výrobcu a dodávateľa tepla. Správny súd poukazuje, že správne orgány v priebehu administratívneho konania jednoznačne zistili, že žalobca je vlastníkom nebytového priestoru č. .... V nebytovom priestore je umiestnené zariadenie plynovej kotolne, ktoré slúži na výrobu a dodávku tepla pre správcu bytov a nebytových priestorov, Prvé správcovské družstvo, so sídlom v Piešťanoch a to na základe zmluvy o výrobe a dodávke tepla, ktorú uzatvoril žalobca s touto správcovskou spoločnosťou dňa 1.6.2012. V uvedenej zmluve v čl. II. označenom ako cena tepla je v ods. 2 uvedené, že na výrobu a dodávku tepla uvedené v bode 1 uvedeného článku predstavujú skutočné vynaložené náklady s prevádzkou výroby tepla po spotrebu plynu, spotrebu vody, spotrebu elektrickej energie, odpis nehnuteľností, odpis z technológie, náklady kotolníka, náklady na pravidelné zákonné revízne prehliadky technologických zariadení kotolne, poplatky za správu, poistenie, opravy technologických zariadení a iné náklady súvisiace s prevádzkou kotolní a daň z nehnuteľnosti a iné náklady súvisiace s prevádzkou kotolní. Z predložených faktúr však jednoznačne vyplýva, že faktúry ktoré vystavil žalobca pre odberateľskú spoločnosť 1. správcovské družstvo sú okrem vyššie uvedených položiek spotreba plynu za príslušné obdobie fakturované aj ďalšie položky akými je obsluha kotolne, odpisové náklady ohľadne stavby, odpisové náklady ohľadne technológie, spotreba elektriny, prekontrolovanie komína, dymovodov, platby za služby nebytového priestoru, pravidelný servis plynových kotlov, daň z nehnuteľnosti, výmena zapalovacej elektródy, výmena elektród na kotly K2. ZSE 3110007779, náklady na služby spojené s užívaním kotolne a magna - vyúčtovanie. Z vyššie uvedených dôvodov správny orgán dospel k záveru, že žalobca nespadá preto pod ustanovenie § 1 ods. 3 písm. a) zákona o tepelnej energetike, pretože výroba tepla, výroba tepla a rozvod tepla alebo rozvod tepla nie je pre jeho vlastné využitie, pretože žalobca vyrobené teplo predával na základe zmluvy o dodávke odbere tepla správcovi a teda nevyrábala teplo pre vlastné využitie. Správny súd rovnako ako správne orgány vyhodnotil túto skutočnosť tak, že žalobca v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 bol výrobcou tepla podľa § 2 písm. b) zákona o tepelnej energetike, t. j. osobou ktorá vyrába teplo na účel jeho predaja a ktorá je držiteľom povolenia na výrobu tepla podľa citovaného zákona, keďže vyrába teplo ktoré zároveň dodáva konečnému odberateľovi. Správny súd sa nestotožňuje s námietkou žalobcu, že tento spadá pod ustanovenie § 1 ods. 3 písm. c), d) zákona o tepelnej energetike, teda nemožno ho považovať za výrobcu, ani dodávateľa tepla a to z dôvodu, že z vystavených faktúr ktoré vystavil žalobca 1. správcovskej spoločnosti je jednoznačné, že na týchto faktúrach sa nachádzajú položky ktoré okrem položiek za nákup paliva a pod. žalobca vykonáva výrobu a rozvod tepla nielen za nákupnú cenu paliva, ale aj za ostatné náklady ktoré boli vyššie spomenuté a ktoré správny orgán zdôvodnil ako náklady ktoré sú neprípustné nad rámec nevyhnutných nákladov. Z uvedeného je teda zrejmé, že žalobca vyrábala a dodávala teplo pre správcovskú spoločnosť, ktorá ho následne predávala konečným odberateľom, majiteľom bytových jednotiek v bytovom dome.

Pokiaľ ide o námietku vo vzťahu k priestupku, ktorého podstatou je skutočnosť, že žalobca porušil ust. § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike (povinnosť dodávateľa zabezpečiť 1 krát za tri roky overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto), v tejto súvislosti správny súd konštatuje, že žalobca sa vo vzťahu k tejto námietke vyjadril tak, že z jeho strany nebolo potrebné si zabezpečovať overenie hospodárnosti prevádzky z dôvodu, že toto spravil ešte v r. 2012 po kolaudácii objektu kotolne a následne dochádzalo k postupnému odpredávaniu nebytových priestorov, správny súd poukazuje na to, že pokiaľ bol žalobca jednoznačne výrobcom a dodávateľom tepla a to z dôvodov ktoré boli vyššie uvedené, bol povinný si toto overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto zabezpečiť v súlade s ust. § 25 ods. 2 písm. c) zákona č. 657/2004 Z.z. bez ohľadu na to, či došlo k postupnému odpredávaniu bytov a nebytových priestorov, keďže ako už bolo vyššie spomenuté, vlastníci bytov a nebytových priestorov neuzatvorili žiadne spoločenstvo vlastníkov bytov a žalobca bol naďalej vlastníkom plynovej kotolne, ktorá slúžila na výrobu a dodávku tepla pre správcu bytov a nebytových priestorov I. správcovské družstvo Piešťany.

43.

Je pravdou, že právny zástupca žalobcu podal žiadosti na Ministerstvo hospodárstva SR o výklad resp. usmernenie k niektorým ustanoveniam zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike, pričom Ministerstvo hospodárstva SR svojimi usmerneniami zo dňa 4.5.2016, 31.5.2016 sa vyjadrili k ust. § 1 ods. 3 písm. d) a k § 2 písm. e) zák.č.657/2004 Z.z., pričom správny súd rovnako ako žalovaný poukazuje na tú skutočnosť, že tieto usmernenia nie sú aplikovateľné na prípad týkajúci sa žalobcu, keďže právny zástupca žalobcu pri zadávaní žiadosti o výklad neuviedol všetky dôležité skutočnosti ktoré vyplývajú z daného konkrétneho prípadu, teda neuviedol najmä tie skutočnosti, že medzi náklady ktoré si žalobca účtoval voči I. správcovskej spoločnosti boli zahrnuté okrem nevyhnutných nákladov aj ďalšie náklady ktoré nemožno považovať za náklady ktoré sú nevyhnutné a tieto boli nad rámec výdavkov ktoré mal žalobca s výrobou a dodávkou tepla poskytovateľovi tepla t. j. I. správcovskej spoločnosti.

44.

V súvislosti s námietkou právneho zástupcu žalobcu, že JUDr. ... nebol splnomocnený na celé konanie resp. len na konanie pred prvostupňovým orgánom, tak v tejto súvislosti správny súd poznamenáva, že z plnomocenia ktoré sa nachádza v administratívnom spise vyplýva, že žalobca udelil splnomocnenie advokátovi JUDr. ..., ktoré tento písomne prijal a splnomocnil ho najmä na vykonávanie všetkých potrebných úkonov na riadne zastupovanie v uvedenej veci, na prijímanie, doručovanie písomností, na podávanie návrhov, podaní, vyjadrení, opravných prostriedkov, vzdávanie sa ich, vymáhanie nárokov, plnenie nárokov, potvrdenie ich plnenia, to všetko i vtedy, keď je podľa právnych predpisov potrebné osobitné splnomocnenie. Z uvedeného textu jednoznačne vyplýva, že JUDr. mal splnomocnenie aj na prijímanie doručovaných písomností, teda mal splnomocnenie aj na prevzatie druhostupňového rozhodnutia t. j. rozhodnutia žalovaného, a preto námietku žalobcu, že druhostupňové rozhodnutie správneho orgánu malo byť doručované žalobcovi a nie jeho advokátovi, považuje za nedôvodnú. Pokiaľ žalobca neodvolal svojmu právnomu zástupcovi plnomocnenstvo a túto skutočnosť neoznámil žalovanému, žalovaný správne konal s právnym zástupcom žalobcu.

14S/82/2017

Z vyššie uvedených dôvodov správny súd dospel k záveru, že tvrdenie žalobcu, že nespĺňa zákonné definičné znaky výroby tepla, výrobcu tepla, dodávateľa a dodávku tepla a nemožno ho považovať za výrobcu tepla, ani za dodávateľa sú nedôvodné, nakoľko žalobca nepreukázal, že ako vlastník kotolne a zariadenia kotolne poskytoval úžitky svojho vlastníctva do užívania ostatným vlastníkom nehnuteľnosti v budove bez nároku na zaplatenie ďalších poplatkov, mimo tých, ktoré boli spojené ako nevyhnutné náklady spojené s výrobou a dodávkou tepla.

45.

Správny súd dospel k záveru, že žalobca v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 nespadal pod ustanovenie § 1 ods. 3 písm. a) zákona č. 657/2004 Z.z., nakoľko vyrobené teplo predával na základe zmluvy o výrobe a dodávke a odbere tepla 1. správcovskému družstvu, čiže nevyrábalo teplo pre vlastné využitie. Tak isto nespĺňal podmienky uvedené v § 1 ods. 3 písm. b) cit. zák., nakoľko žalobca nebol a nie je subjektom verejnej správy, ani neziskovou organizáciou, rovnako nespadal pod ust. § 1 ods. 3 písm. c), keďže zdroj tepla z ktorého bolo vyrábané teplo bol vo vlastníctve žalobcu, ktorý teplo predával správcovi a v dome nebolo zriadené spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov a nespĺňal ani podmienky ust. § 1 ods. 3 písm. d) citovaného zákona, nakoľko kontrolovaná organizácia t. j. žalobca do nákladov za výrobu a rozvod tepla zahrnul nielen nákupnú cenu paliva, ale aj všetky ostatné náklady.

46.

Keďže žalobca bol kvalifikovaný ako výrobca tepla, tento bez povolenia sa dopustil porušenia ust. § 25 ods. 2 písm. c) zák.č.657/2004 Z.z. a to tak, že v období od 1.5.2012 do 31.12.2014 nezabezpečil ako dodávateľ overenie hospodárnosti prevádzky sústavy tepelných zariadení po odberné miesto. Túto skutočnosť sám žalobca nijako nerozporoval. rozporoval len to, že takéto overenie nezabezpečil z dôvodu, že ho nemožno považovať za výrobcu a dodávateľa tepla.

47.

Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti rozhodol súd tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

48.

O trovách konania rozhodol správny súd podľa § 168 SSP a v konaní úspešnému žalovanému trovy konania nepriznal, nakoľko z obsahu spisu nevyplýva, že by mu trovy konania vznikli, pričom orgánu štátnej správy, ktorým žalovaný nepochybne je, možno priznať trovy konania iba výnimočne.

49.

Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Trnave prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods.4 SSP).

14S/82/2017

Poučenie: Proti tomuto rozsudku je prípustná kasačná sťažnosť, ktorá musí byť podaná v lehote 30 dní od doručenia rozsudku na Krajský súd v Trnave. Zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť.

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania (§57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

Sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Tieto povinnosti neplatia, ak má sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak je žalovaným Centrum právnej pomoci.

V Trnave dňa 18. apríla 2019

JUDr. Pavol Laczo
predseda senátu

JUDr. Ľubomír Bundzel
sudca

JUDr. Anita Filová
sudkyňa

Za správnosť vyhotovenia: ...